РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

2 април 2009 година *

По дело C-134/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Bundesfinanzhof (Германия) с акт от 20 март 2008 г., постъпил в Съда на 2 април 2008 г., в рамките на производство по дело

Hauptzollamt Bremen,

срещу

J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н M. Ilešič, председател на състав, г-н A. Borg Barthet (докладчик) и г-н E. Levits, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становището, представено за Комисията на Европейските общности, от г-н S. Schønberg и г-н C. Hermes, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2193/2003 на Съвета от 8 декември 2003 година за установяване на допълнителни мита върху вноса на някои продукти с произход от Съединените американски щати (ОВ L 328, стр. 3).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Hauptzollamt Bremen (наричано по-нататък „Hauptzollamt“) и J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. (наричано по-нататък „Tyson Parketthandel“) по повод събирането на допълнително мито върху партида паркетни дъски с произход от Съединените американски щати.

Общностна правна уредба

3 Съображения 3, 5 и 6 от Регламент № 2193 гласят:

„(3) Първоначалното установяване на допълнителни вносни мита, поетапно достигащи размер от 17 % адвалорно върху вноса на определен брой подбрани продукти с произход от Съединените американски щати, се разглежда като подходяща ответна мярка, с оглед неприлагането от Съединените американски щати на препоръките на ОУС. [Орган за уреждане на споровете на Световната търговска организация (СТО)]. Когато горепосоченото равнище на допълнителните мита бъде достигнато, Комисията следва да представи пред Съвета предложение за мерки, които да бъдат предприети с оглед развитието на този въпрос.

[…]

(5) Продуктите, за които преди датата на влизане в сила на настоящия регламент е издаден лиценз за внос с освобождаване от митото или с неговото редуциране, не следва да подлежат на допълнително мито.

(6) Продуктите, за които може да бъде доказано, че са били изнесени от Съединените американски щати към Общността преди датата на първото прилагане на допълнителните мита, не следва да подлежат на тези допълнителни мита.“ [неофициален превод]

4 Съгласно член 2, параграф 1, първо тире от посочения регламент:

„Към приложимите мита по силата на Регламент (ЕИО) № 2913/92, се прибавя адвалорно мито, което се въвежда за продуктите с произход от Съединените американски щати, изброени в приложението към настоящия регламент, както следва:

— 5 % от 1 март 2004 до 31 март 2004 г.“ [неофициален превод]

5 Член 4, параграфи 1 и 2 от същия регламент предвиждат:

„1. Продуктите, изброени в приложение I, за които преди датата на влизане в сила на настоящия регламент е издаден лиценз за внос с освобождаване от митото или с неговото редуциране, не подлежат на допълнително мито.

2. Продуктите, изброени в приложение I, за които може да се докаже, че на датата на влизане в сила на настоящия регламент те вече са на път и чиято дестинация не може да се промени, не подлежат на допълнително мито.“ [неофициален превод]

6 Член 5 от Регламент № 2193/2003 предвижда:

„Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*“ [неофициален превод]

7 Посоченият регламент е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* на 17 декември 2003 г.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

8 На 5 март 2004 г. Tyson Parketthandel иска допускане до свободно обращение на партида паркетни дъски, спадащ към подпозиция 4409 20 98 от Комбинираната номенклатура, съставляваща приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1789/2003 на Комисията от 11 септември 2003 г. (ОВ L 281, стр. 1) — партида с произход от Съединените американски щати, където е била натоварена на 20 февруари 2004 г. с оглед на изпращането ѝ по море.

9 С адресиран до Tyson Parketthandel акт за установяване на данъчни задължения от същия ден Hauptzollamt определя вносни сборове, а именно допълнително мито и данък върху добавената стойност при внос. Допълнителното мито е събрано под формата на адвалорно мито в размер на 5 %, в съответствие с член 2, параграф 1, първо тире от Регламент № 2193/2003.

10 Tyson Parketthandel обжалва по административен ред посочения акт за установяване на данъчни задължения в частта, в която последният се отнася до допълнителното мито, като жалбата му е отхвърлена.

11 Tyson Parketthandel обжалва решението, с което е отхвърлена жалбата му, пред Finanzgericht Bremen, който отменя акта за установяване на данъчни задължения, определящ наложените на това предприятие вносни сборове, доколкото с него е установено допълнително мито и същото е взето предвид при образуването на данъка върху добавената стойност при вноса. Всъщност Finanzgericht Bremen постановява, че преходните разпоредби, предвидени в член 4, параграф 2 от Регламент № 2193/2003 трябвало да се тълкуват — с оглед на текста на съображение 6 от същия регламент — в смисъл, че не следва да се събира допълнително мито върху продукти, които са се намирали на път към Общността преди момента на влизане в сила на режима на допълнителни мита, тоест преди 1 март 2004 г., и чиято дестинация вече не е можела да се промени.

12 В рамките на подадената от него ревизионна жалба срещу това решение на Finanzgericht Bremen Hauptzollamt поддържа, че няма основания член 4, параграф 2 от Регламент № 2193/2003 да се тълкува в смисъл, противоречащ на смисъла на неговия текст, който е недвусмислен.

13 В своя акт за преюдициално запитване Bundesfinanzhof посочва, че ясният и недвусмислен текст на член 4, параграф 2 от Регламент № 2193/2003 и сравнението на редакцията на немски език с редакциите на френски и на английски език на тази разпоредба подкрепят прилагането ѝ в съответствие с нейния текст. Запитващата юрисдикция обаче изпитва съмнения — в светлината на съображение 6 от този регламент — относно въпроса дали текстът на член 4, параграф 2 от последния действително отговаря на волята на законодателя.

14 Тъй като смята, че решението на спора, с който е сезиран, изисква тълкуване на член 4, параграф 2 от Регламент № 2193/2003, Bundesfinanzhof решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 4, параграф 2 от Регламент [...] № 2193/2003 [...] да се тълкува в смисъл, противоречащ на смисъла на неговия текст, а именно че продуктите, за които може да се докаже, че вече се намират на път към Общността към датата на първото прилагане на допълнителни мита и че тяхната дестинация не може да бъде променена, не се облагат с допълнителните мита?“

По преюдициалния въпрос

15 Съмненията на запитващата юрисдикция по отношение на тълкуването, което следва да се даде на посочената разпоредба, произтичат от обстоятелството, че текстът на съображение 6 от Регламент № 2193/2003 оставя впечатление, че продуктите, за които може да се докаже, че са изнесени от Съединените американски щати към Общността преди датата на първото прилагане на тези мита — тоест преди 1 май 2004 г., в съответствие с член 2, параграф 1 от този регламент — не следва да подлежат на допълнителни мита. Ето защо подобна редакция пораждала определено двусмислие между така изразеното намерение на общностния законодател и изричния текст на член 4, параграф 2, съгласно който не подлежат на такова мито продуктите, за които може да се докаже, че те вече са на път към Общността към датата на влизане в сила на посочения регламент, а именно 17 декември 2003 г., в съответствие с член 5 от него.

16 В това отношение трябва най-напред да се припомни, че съображенията на общностните актове нямат задължителна правна сила и не могат надлежно да обосноват дерогиране на самите разпоредби на съответния акт, нито тълкуване

на тези разпоредби в смисъл, който явно противоречи на тяхното съдържание (вж. по-специално Решение от 24 ноември 2005 г. по дело Deutsches Milch-Kontor, C-136/04, Recueil, стр. I-10095, точка 32 и цитираната съдебна практика).

17 На следващо място трябва да се констатира, че нито подготвителните работи по Регламент № 2193/2003, нито сравнението на различните езикови редакции на последния не показват текстът на член 4, параграф 2 от този регламент да съдържа редакционна грешка.

18 На последно място трябва да се отбележи, че посоченият член 4, параграф 2, чийто текст впрочем е недвусмислен, съответства на установената от Регламент № 2193/2003 система. Както посочва Комисията, икономическите оператори действително трябва да могат да разчитат на обстоятелството, че продуктите, които са изнесли от Съединените американски щати към Общността преди датата на публикуване и на влизане в сила на този регламент, няма да бъдат обложени с установените от последния допълнителни мита. За сметка на това не съществува такова оправдано правно очакване по отношение на продуктите, които са изнесени след посочената дата, доколкото считано от тази дата икономическите оператори не са можели да не знаят, че в съответствие с разпоредбите на този регламент ще се прилагат допълнителни мита.

19 От гореизложеното следва, че съображение 6 от Регламент № 2193/2003 не може да обоснове тълкуване на член 4, параграф 2 от този регламент в смисъл, който явно противоречи на съдържанието на тази разпоредба.

20 Следователно на поставения въпрос следва да се отговори, че член 4, параграф 2 от Регламент № 2193/2003 трябва да се тълкува в смисъл, който съответства на неговия текст, а именно че продуктите, за които може да се докаже, че вече се намират на път към Общността към датата на влизане в сила на този регламент и че тяхната дестинация не може да бъде променена, не се облагат с допълнителните мита.

По съдебните разноски

21 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2193/2003 на Съвета от 8 декември 2003 година за установяване на допълнителни мита върху вноса на някои продукти с произход от Съединените американски щати трябва да се тълкува в смисъл, който съответства на неговия текст, а именно че продуктите, за които може да се докаже, че вече се намират на път към Европейската общност към датата на влизане в сила на този регламент и че тяхната дестинация не може да бъде променена, не се облагат с допълнителните мита.

Подписи